Qui autē videbāt q̄d faciebat. ⁊ tā subitā
eius mutationē ad lacrimas et ad luctum
interrogabāt rogātes eū quid videret. ti/
mētes ne quid in rep̄hensione omniū vi/
disset ꝓ quo hec faceret. Postulabāt etiaʒ
vt ad missas intraret cū eis. Paulus aūt
repellēs eos et negās se ingressurum. sede
bat foras ianuā tacēs ⁊ plorās nimis eum
qui ei taliter apparuerat. Post paululū au
tē dimisso ecclesie cōuentu iterū intēdebat
singulos exeūtes vt quorū introitū agnoue
rat sciret quales exirēt. Et ecce vidit illuʒ
virū nigrū et obscurū toto corꝑe prius ex
euntē ab ecclesia. clarū quidē vultu candi
dū vero corꝑe. demones aūt qui añ eū te/
nebant postea delōge sequētes. sanctū vo
angelū iuxta ip̄m ambulantē letū et ꝓmp
tum et gaudentē suꝑ eū valde. Paul⁹ vo
exiliēs cū gaudio clamabat bn̄dicēs deū ⁊
dicēs. O ineffabilis dei misericordia ⁊ be
nignitas. o diuitie miseratōis eius et innu
merabilis bonitas. Currēs aūt et ascēdēs
suꝑ altum gradū magna voce dicebat. Ve
nite ⁊ videte oꝑa dn̄i q̄ꝫ terribilia sunt et
omni stupore digna. Venite et videte eū
qui vult omnes homines saluare et ad ag
nitōem veritatis venire. Venite adorem⁹
et ꝓcidamus ante eū. et dicamus. q2 tu so
lus potēs es peccata dimittere. Ad hāc vo
cē eius omnes soliciti cucurrerūt cupiētes
audire que dicebat. Et cōuenientib⁹ oīb⁹
referebat paulus que vidisset anteq̄ꝫ eccle
siā intrarent. ⁊ que postea. et interrogabat
virū illū vt diceret ei causam ꝓ qua ei tan
tā subito immutationem deus donauerit.
Homo ergo ille ꝯuictus a paulo corā om
nibus qui circa ip̄m erāt apte narrauit di/
cēs. Ego homo peccator sum et multo tp̄e
in fornicatōe vixi vsq̄ꝫ nunc. ingressus au
tē modo ecclesiā dei. audiui vocē ysaie p/
phete cū legeret. magis aūt vocē dei loq̄n
tis in eo. vbi dicit. lauamī mundi estote.
auferte malū de aīabus vestris corā oculis
meis. discite bene facere. et si fuerint pecca
ta vestra tanq̄ꝫ feniciū velut nix dealbabūt
et si volueritis et audieritis me bona terre
mādücabitis. Ego inq̄ꝫ fornicator in h̄ ser
mone cōpūctus sum nimis. et ingemiscēs
intra cōscientiā meā dixi ad deū. Tu de⁹ q̄
venisti in mundū peccatores saluos facere
et qui hec que mō lecta sunt ꝑ ꝓphetā pro
misisti comple effectu et oꝑe etiā in me in/
digno peccatore. Ecce eīn amodo ꝓmitto
tibi et spondeo sermōe et cōfiteor corde q2
ab hodie iā nō ero fornicator. sed abrenun
cio sordibus seculi et seruio tibi amodo in
cōscientia munda. hodie ergo dn̄e et in ho
ra hac suscipe me penitētē et interpellanteʒ
te. et rēnuentē omne peccatū. In his igit̄
ꝓmissionib⁹ ait egressus sum de ecclesia.
statuēs in aīo meo nihil vltra agere mali
corā oculis dn̄i. Q̄d cum audissent oīs
clamauerūt vna voce ad dn̄m dicētes. q̄ꝫ
magnificata sunt oꝑa tua dn̄e oīa in sapi
entia fecisti. Quaꝓpter hoc cognoscentes
xp̄iani de sanctis scripturis et diuinis reuela
tōibus quantā deus habeat bonitatē circa
eos qui ad eū deuote cōfugiunt. et ꝑ peni/
tentiā emūdant priora delicta q̄ nō solum
nō coguntur penas exoluere ꝓ peccatis an
tea cōmissis. verū etiā cōsequi bona ꝓmis
sa. Nō ergo despemus de nostra salute. q2
sicut ꝑ ysaiā ꝓphetā ꝓmisit dn̄s eos q̄ pec/
catis inuoluti sunt lauari. et sicut lanā albā
et niuē dealbari et bonorū celestiuʒ que in
ciuitate celestis ihr̄l'm sūt repleri. ita ⁊ nūc
iterū ꝑ sanctū ezechielē ꝓphetā iureiuran/
do ꝓmisit dicēs. Viuo ego inquit dic̄ dn̄s
quia nolo mortē peccatoris sed magis vt
cōuertatur et viuat.

Hucusq̄ꝫ de greco in latinū trāstulit pe
lagius dyaconus romane ecclesie. Et ab/
hinc deorsum iohānes eiusdē ecclesie sub
diaconus

Abijt aliq̄n zacharias ad abba
batē suū siluanū et inuenit eū
in excessu mētis et erāt manus
eius extēse in celū. et cū vidis
set ista clausit ostiū et exijt. Et intrās circa
horā sextā atq̄ꝫ nonam inuenit eum codeʒ
modo. Circa decimā vero horam pulsanit
et ingressus inuenit eū quiescētē. et dic̄ ei

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0429
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG